

Ovih je dana, potresom u Japanu, potaknuta skoro pa na svim blogovima, forumima, portalima, rasprava o misterioznom HAARP sustavu, odnosno njegovim mogućnostima i stvarnoj namjeni.

U ovome članku neću toliko govoriti o HAARP-u, već ću se pokušati osvrnuti, ukazati, na šumu koju ne vidimo od lišća, ili točnije rečeno, pokušati ću ukazati na potencijalni HAARP sustav, sustav, alat kontrole uma koji se nalazi u svakome naselju, pa i u svakoj kući. Dakako, riječ je o mobitelima i mobilnim repetitorima, koji pokrivaju skoro svaki centimetar naseljene zemlje.

Za početak, obavezno pogledajte ovaj video:

{youtube}OEec3hMoWUg{/youtube}

(Sudeći po snimci, kada duže držimo mobilni telefon na ušima, to je isto kao da smo gurnuli glavu u mikrovalnu pećnicu...)

Kao i uvijek, većina nas, toliko je usmjerena na lišće, da od samoga lišća ne vidi šumu. Ljudi danas ne vide ono što jest, već ono za što su programirani da jest, a mobiteli, mobilni repetitori, služe upravo tvoj svrsi, održavanju ljudi na niskoj vibraciji, frekvenciji, na frekvenciji straha, kako bismo bili što podložniji zatupljivanju, programiranju, odnosno svim vrstama manipulacija.

Još kao djecu programira nas se od strane roditelja, bližnjih, društva, okoline i na kraju od kompletnog sustava (religije, školstva, medija, ...itd). Kada odrastemo, izmanipulirani smo do te mjere, da laž smatramo istinom, a samim time istinu lažju. Stoga nije ni čudo što danas ljudi ne vide istinu iako im je pred samim nosom.

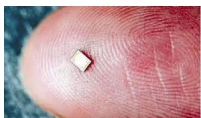
HAARP, razni bežični prijenosi, ili ti elektromagnetska zagađenja spuštanjem vibracije, frekvencije čovjeka, i time ga čineći podložnim sugestijama, odnosno programiranju od strane roditelja, rodbine, religija, medija, školstva, . . .

Stoga ne čudi što se repetitori u većini slučajeva nalaze pokraj ili u blizini škola, bolnica, crkva, poslovnih zgrada, tvornica, trgovačkih centra, odnosno tamo gdje se okuplja veći broj ljudi. Skoro svako naselje ima repetitor. Danas sam svjedok postavljanja nepotrebnog repetitora u vlastitom naselju. Iako je signal u naselju odličan, mobilni operater odlučio se za podizanje, postavljanje repetitora. Zašto?

{youtube}KjEh9hDobGg{/youtube}

U nekim zemljama razgovori, slike sa mobitela se šalju putem satelita, pa se možemo zapitati, čemu onda svi ti repetitori služe? Za kontrola uma? Emitiranjem frekvencijskog raspona unutar aktivnosti ljudskom mozga, ljudima se može doslovce ući u glavu. Najvažnija obrana protiv tih brojnih i raznolikih tehnologija predstavlja svijest o njima.

U tu svrhu bi trebali služiti i mikro čipovi koje svom silom pokušavaju nametnuti čovječanstvu, naravno, s razlogom, jer kao što ćete vidjeti u daljnjem tekstu, pomoću mikročipova mogu primiti određene frekvencije, frekvencije misli, za koje danas znamo da ih mogu pretvoriti u riječi, na taj način se ljude može i pratiti, izdvojiti iz mase, ... dok pomoću mobilne tehnologije, repetitora, mogu slati određene frekvencije i na taj način manipulirati masama, pomoću elektromagnetskih valova, stimulacijama mogu mijenjati moždane valove, ali ne mogu primiti povratne informacije, dok im mikročip to omogućuje.

Tijelo je biološko računalo , stoga oni u njega žele umetnuti mikročip kako bi preuzeli njegove elektrokemijske sustave te mentalno, emocionalno i fizički nadzirali svako ljudsko biće. Jednom kada im se usadi mikročip ljude se može natjerati da misle, ili da ne misle, što god signali diktiraju , a isto se može učiniti i s emocijama. Mikročipiranim ljudima može se manipulirati da budu agresivni ili submisivni, pretjerano seksualizirani ili seksualno zakočeni, ili pak da osjećaju ekstremni strah svaki put kada dodirnu dugme ili pritisnu tipku miša. Nadalje, tu je usputna mogućnost da vas se putem čipa ubije na daljinu ako ikada počnete “talasati” i odbijete biti dobar mali rob. To se može učiniti izravno putem čipa ili čip može prenjeti vašu točnu lokaciju za “čisto” ubojstvo. Američka vojska instalira čipove na ciljano područje odnosno na ciljanog čovjeka i taj signal koristi za navođenje svojih projektila.

Čip je sučelje između dva računalna sustava i omogućava da sustav kojim upravljaju vlasti manipulira onime što nazivamo ljudsko tijelo. Misao proizvodi električne signale i misaone valove stoga se, idemo li u suprotnom smjeru upute (misli) mogu usaditi u ljudsku psihu tako da ih se putem čipa šalje u njihovom vibracijskom/električkom obliku. U takvom stanju ljudi nisu ništa drugo nego roboti koji misle i osjećaju što god njihovi operateri odluče.

Mogu izolirati pojedinca putem jedinstvenog koda u svakom čipu i mogu to učiniti masovno. Čip im daje pristup električnim i kemijskim sustavima tjelesnog računala i, u stvari, jednom kada je čip na mjestu mogu činiti što god žele, osim ako njihove upute ne nadjača svijest.

Rauni-Leena Luukanen-Kilde provela je opsežno istraživanje o mogućnostima da se ljudima upravlja putem mikročipa. Ona piše:

Svaka misao, reakcija, slušni i vidni opažaj uzrokuje određeni neurološki potencijal, vrhove i obrasce u mozgu i njegovim elektromagnetskim poljima koji se danas mogu dekodirati u misli, slike, zvukove. Prema tome, elektromagnetska stimulacija može promijeniti moždane valove osobe i utjecati na aktivnosti mišića te uzrokovati bolno grčenje mišića koje doživljavamo kao mučenje. ....sustav za elektroničko praćenje može istovremeno pratiti milijune ljudi. Svatko od nas posjeduje jedinstvenu moždanu frekvenciju bioelektrične rezonancije jednako kao što posjedujemo jedinstvene otiske prstiju. S potpuno kodiranom elektromagnetskom frekvencijom moždane stimulacije u mozak se mogu slati elektromagnetski signali koji kod ciljane osobe uzrokuju željene glasove ili vizualne efekte. To je jedan oblik elektroničkog ratovanja. Američkim

astronautima čipovi su se usađivali prilikom odlaska u svemir kako bi se 24 sata na dan pratilo i bilježilo sve njihove misli i osjećaje.

Sam temelj zavjere je odvojenost “inkarniranih” od svijesti o vlastitom pravom i bezgraničnom jastvu.

Tijelo je kristalni odašiljač – prijemnik i ako uspijete poremetiti i izbaciti iz ravnoteže njegov potencijal “primanja” dodatno izolirate ljudsku svijesnost u pet osijetila. To je glavni razlog zbog kojeg u svakom ljudskom tijelu žele mikročip koji će oni kontrolirati.

Živimo u ludom svijetu kojeg vode luđaci, koji žele zavladati našim umovima.

{youtube}_VzthQLto2A{/youtube}
PSIHOTRONIKA

Psihotronika uključuje proučavanje kako tehnologija međudjeluje s ljudskim umom, “suptilnom” fiziologijom i tjelesnim procesima. Budući da se bavi i višim aspektima i područjima realnosti, psihotronika je interdisciplinarno područje koje uključuje konvencionalne znanstvene discipline: matematiku, filozofiju, metafiziku i ezoterične studije.

U užem smislu psihotronicom se nazivaju sve napredne tehnologije koje mogu utjecati na stanja svijesti, posebno putem elektromagnetskih valova i poljima koja interferiraju s moždanim procesima. To također može uključivati primjenu psihoaktivnih tvari. Takva sredstva uključuju sustave smještene na kopnu, moru ili u svemiru koji koriste elektromagnetsko zračenje, lasere, psihotroničke tehnologije, zvukovne tehnologije ili energije usmjerene prema pojedinim osobama ili prema ciljanoj populaciji, u cilju informacijskog ratovanja, manipuliranja raspoloženjem ili za kontrolu uma pojedinih osoba ili skupina.

Jedan od smjerova istraživanja u tom programu tiče se kontrole uma odnosno “degradiranja neprijateljske učinkovitosti i umjetnog svladavanja neprijateljevih kognitivnih sposobnosti”. Spomenuti poziv spominje i “razvoj tehnologija za predusretanje, nalaženje, fiksiranje, praćenje, identificiranje, karakteriziranje ljudskih namjera i psihološkog statusa bilo gdje i u bilo koje vrijeme.”

Ovo već zaista zvuči orwellovski! Dokle su u Americi spremni ići u frankenštajnovskoj znanosti i tehnologiji svjedoči i projekt daljinske kontrole moždane aktivnosti korištenjem ultra-zvučnih signala.

Ali da se mi bacimo na elektromagnetska zračenja koja imaju utjecaj na epifizu, elektromagnetsko polje čovjeka (auru), ... itd.

Sherrill Shellman kaže kako Elektromagnetsko zračenje mobilnih telefona, odašiljača i električnih uređaja, kao i novih bežičnih tehnologija, djeluje stresno na naše zdravlje narušavajući aktivnost hormona i tjelesne procese, što u nekim slučajevima potiče nastanak raka.

Naš žični i bežični svijet

Prijeloman trenutak u svjetskoj povijesti dogodio se 1879. kad je Thomas Edison uključio prvu žarulju. Aktiviranje tog prekidača zauvijek je radikalno izmijenilo naš svijet. Rođeno je Doba električne struje. Danas je nemoguće zamisliti život u 21. stoljeću bez tog izvora energije, da i ne spominjemo sve tehnologije i uređaje za ugodniji život koji su nastali zahvaljujući njemu.

Dalekovodi, odašiljači, električni vodovi i uređaji stvaraju električna i magnetska polja – nevidljive silnice koje okružuju svaki električni uređaj. Naša zaljubljenost u sve što je električno znači da sada živimo u gustom moru elektromagnetskih energetskih valova, zvanih elektromagnetsko zračenje (EMZ), za koje se procjenjuje da je 100 do 200 milijuna puta jače nego što je bilo prije sto godina.

Problem pogoršava eksplozija bežičnih tehnologija kao što su mobilni telefoni, Bluetooth, dlanovnici (PDA), bežični Internet, WiFi (wireless fidelity, koji omogućuje pristup Internetu na aerodromima, hotelima, kavanama i školama itd.) i moćni odašiljači mikrovalnog zračenja koji su potrebni za prijenos. Taj sveprisutan bežični svijet emitira poseban spektar elektromagnetskog zračenja koji ima svoje vlastite štetne učinke na žive sustave.

{youtube}SbKff8bBdbc{/youtube}

U samo dva desetljeća bežična tehnologija eksplozivno se proširila globalnom scenom. Trenutno u SAD-u ima preko 236 milijuna mobilnih telefona, 20 milijuna u Kanadi i 19 milijuna u Australiji. U hrvatskoj je prosjek 2 mobitela po stanovniku! Pored toga, milijuni odašiljača za mobilne mreže pojavili su se na krajoliku širom svijeta, i tisuće zajednica ima WiFi ili razmišlja o njegovom uvođenju. Očekuje se da će fenomen WiFi aktivnih točaka narasti s 12.400 lokacija u SAD i Kanadi krajem 2007. na 78.000 u 2008.

U samo 25 godina, golema većina ljudske rase postala je izložena ogromnim količinama elektromagnetskog zračenja. Dosad neviđene razine svih oblika EMZ-a izazivaju zbrku u našoj homeostazi, ozbiljno ugrožavajući sposobnog našeg tijela da ispravno funkcionira.

Ono što ne vidite ipak vam može naškoditi.

Robert Becker, dr. med. – autor knjige Cross Currents: The Perils of Electropollution, 12 medicinski istraživač, stručnjak za elektromagnetsko zračenje i dvostruki kandidat za Nobelovu nagradu – vrlo je zabrinut zbog elektrozaagađivanja: “Uopće ne sumnjam da je rast elektromagnetskih polja u ovom trenutku element koji najviše zagađuje okoliš na Zemlji. Smatram da je to na globalnoj razini puno važnije od zagrijavanja... i povećanja količine kemijskih elemenata u okolišu.

100 bilijuna stanica ljudskog tijela međusobno komunicira putem finih, niskofrekvencijskih elektromagnetskih signala i kroz biokemijske reakcije. Ti signalni putevi prenose informacije

koje se prevode u sve biokemijske i fiziološke procese tijela. Neprekidno izlaganje elektromagnetskom zračenju može drastično iskriviti i narušiti te stanične komunikacijske puteve, što rezultira abnormalnim staničnim metabolizmom i, naposljetku, bolešću.

Biološki stres izazvan elektrozaagađenjem duboko ugrožava normalnu fiziologiju i međustaničnu komunikaciju. Zamislite kaos koji nastaje prilikom pada komunikacijskih sustava u gradu. U tijelu, na staničnoj razini, sličan kaos nastaje kad se isključe normalni procesi i poremeti međustanična komunikacija. Stanične funkcije se narušavaju, stanične membrane otvrdnjavaju, hranjive tvari ne mogu ući, a toksini ne mogu izaći. Raspad zdravih staničnih procesa dovodi do biološkog kaosa u našim tijelima.

{youtube}sEII_osdYsY{/youtube}

Možda jedna od najozbiljnijih posljedica izloženosti EMZ-u njegovo je djelovanje na naš hormonski sustav. Duboko u mozgu usađena je epifiza, endokrina žlijezda osjetljiva na svjetlost, velika otprilike kao zrno graška. Od drevnih vremena epifiza se povezuje s mističnim svevidećim "trećim okom". Epifizu, koja je zaista osjetljiva na svjetlost, nekoć su ignorirali kao beskorisnu žlijezdu, a danas se smatra da je ona jedna od najvažnijih žlijezda u tijelu.

Epifiza je glavni izvor hormona melatonina. Melatonin, otkriven prije 50 godina, danas je slavljen kao čudesan hormon, koji regulira mnoge ključne funkcije ljudskog rasta i zdravlja i pruža jaku zaštitu od raka.

Melatonin ne samo što inhibira oslobađanje estrogena, nego i zapravo suzbija razvoj raka dojke. Drugo antikancerogeno svojstvo melatonina je njegova sposobnost da poveća citotoksičnost ubojitih limfocita imunološkog sustava. U stanju je čak i ojačati imunološki sustav i neutralizirati pad imunosti izazvan stresom. Sposobnost melatonina da suzbija rak dojke također rješava druge dvije prijetnje koje mogu pojačati diobu stanica u dojkama: hormon prolaktin i hormon poznat kao "epidermalni faktor rasta".

Melatonin također pojačava svojstvo vitamina D da suzbija tumor i povećava sposobnost tog vitamina da zaustavi rast tumora.

Mobilni telefoni i zračenje bliskog polja

Poznato je da je signal za prijenos informacija koji emitira antena mobilnog telefona, poznat kao "zraka bliskog polja" (near field plume), vrlo opasan i specifičan oblik EMZ-a koji djeluje na rad mozga i tijela. (U novijim mobilnim telefonima antena može biti skrivena i nevidljiva korisniku; usprkos tome, zračenje bliskog polja i dalje je opasno za zdravlje.) Zračenje bliskog polja širi se od antene do udaljenosti od oko 6-7 inča [otprilike 15 do 18 cm] u svim smjerovima. Ono je rezultat slanja energije potrebne za prijenos radio-signala do bazne postaje koja može biti kilometrima daleko. Svaki put kad aktiviramo telefon za slanje ili primanje, bilo da ga držimo uz glavu, prikopčanog uz pojas ili u džepu, izlažemo se opasnim valovima za prijenos informacija u zruci bliskopoljnog zračenja.

Najnovija istraživanja pokazuju da je pozadinsko zračenje iz mnogih električnih uređaja koji šire EMZ, kao i novih bežičnih aktivnih mjesta, jednako gustoći valova za prijenos informacija

koje emitira blisko polje. To znači da opasnost sada više ne prijete samo u blizini antene bežičnog telefona, nego i u čitavom okolišu kojem smo svakodnevno izloženi.

Iako industrija bežične tehnologije i neke vladine agencije i dalje uvjeravaju javnost u bezopasnost mobilnih telefona (na način koji jako podsjeća na duhansku industriju), činjenica je da novi znanstveni dokazi razotkrivaju uzorak ozbiljnih zdravstvenih problema izazvanih izlaganjem zračenju bliskog polja. Mobilni telefoni su sve samo ne sigurni i bezopasni. Neki od konkretnih bioloških problema su narušavanje krvno-moždane barijere, genetska oštećenja, slom međustanične komunikacije i povećanje rizika od raka.

{youtube}4fuMBy-3RCs{/youtube}

Budući da su glavne žlijezde tijela (hipofiza, hipotalamus, epifiza) smještene u mozgu, kontinuirana upotreba mobilnih telefona može potencijalno izazvati jake poremećaje sposobnosti hormonske signalizacije.

Zatim su tu strujni krugovi staničnih telefona, koji stvaraju konkurentsku energiju koja ometa biopolje, ili energetsko polje, korisnika telefona. Ta vrsta sveprisutnog, ili ambijentalnog EMZ-a ugrožava mnoge fiziološke procese. Kad se mobilni telefon prikopča za pojas ili drži u džepu od hlača, to ambijentalno polje najjače pogađa tkiva i organe kojima je najbliže, posebno u području zdjelice. Dvije studije već su pokazale 30%-tno smanjenje broja spermija kod muških korisnika mobilnih telefona.

Posljednjih godina izlaganje radiofrekvencijama koje emitiraju mobilni telefoni i bežični komunikacijski uređaji našlo se u centru pažnje, optuženo za izazivanje ozbiljnih fizioloških oštećenja stanica.

U početku industrija bežične tehnologije i američka vlada nisu smatrale da radiofrekvencije mobilnih telefona predstavljaju opasnost za zdravlje. Usprkos brojnim dokazima za suprotno, industrija i dalje ostaje pri tom stavu. U ranim danima te tehnologije vjerovalo se da samo termalni učinak, zagrijavanje tkiva (poput onog koje se događa u mikrovalnoj pećnici), može dovesti do ozljeda tkiva. Budući da mobilni telefoni nemaju dovoljnu snagu da zagriju tkivo, vlada SAD-a nije zatražila provedbu bilo kakvih studija s ciljem istraživanja potencijalnih zdravstvenih problema.

{youtube}LYka1wKx9w0{/youtube}

Ako bi itko trebao biti upućen u štetne učinke mobilnih telefona i bežične tehnologije, onda je to dr. sc. George Carlo, dr. med., autor knjige *Cell Phones: Invisible Hazards in the Wireless Age*. Kao uglednog profesora epidemiologije, dr. Carlo je unajmilo Udruženje proizvođača mobilnih telekomunikacija (CTIA) da bude glavni istraživački znanstvenik u 28 milijuna dolara vrijednom, petogodišnjem programu istraživanja potencijalnih štetnih učinaka mobilnih telefona. CTIA je bila čvrsto uvjerena da neće biti otkriveni nikakvi učinci na zdravlje. Međutim, dr. Carlo i njegov tim od 200 znanstvenika istraživača utvrdili su nešto drugo. Nakon što je CTIA-i predstavio svoja otkrića, dr. Carlo je po krakom postupku otpušten, a optužujući rezultati nikada nisu objavljeni. Dr. Carlo je kasnije postao jedan od najuglednijih i najglasnijih kritičara industrije bežične tehnologije i jedan od vodećih svjetskih stručnjaka za elektrozaagađenje. Prema dr. Carlu: "Poznato nam je da ti radiovalovi nosioci informacija uzrokuju reakcije

bjelančevinske membrane na razini stanične membrane, što dovodi do smetnji u međustaničnoj komunikaciji i nakupljanja slobodnih radikala unutar stanice. Razumijevanje ovog mehanizma vrlo je važno, jer nam to sada objašnjava veliku raznovrsnost simptoma koje vidimo kod pacijenata koji se žale na elektroosjetljivost, a također i druga stanja kao što su glavobolje i neobjašnjiva tjeskoba za koja ćemo ovdje... znati da su povezana s tim radiovalovima nosiocima informacija.

Zamislite što se događa s radom stanice kada ona ne može primiti vitalne hranjive tvari, izbacivati otpadne produkte ili pravilno komunicirati s drugim stanicama: potpuno razaranje na staničnoj razini!

Budući da smo okruženi odašiljačima i korisnicima mobilnih telefona, postalo je doslovno nemoguće pobjeći od neprekidnog i nepopustljivog izlaganja ICRW-ima i oštećivanja naših fizioloških procesa.

Dr. Carlo ima dubok uvid u neviđenu katastrofu javnog zdravlja koja nam prijeti od bežične tehnologije koja sve više osvaja svijet. "Gomilaju se znanstvene studije koje pokazuju da radiovalovi nosioci informacija iz mobilnih telefona i drugih bežičnih uređaja, koje danas koristi preko tri milijarde ljudi širom svijeta, jesu opasni. Industrija mobilnih telefona ne bavi se tim problemom; vlade širom svijeta nastavljaju biti opterećene složenim vezama s industrijom koje ih onemogućavaju u zaštiti potrošača. Nova znanstvena otkrića ukazuju na veze sa stanjima u rasponu od poremećaja učenja i spektralnih poremećaja do raka. Ako ga ne obuzdamo, najveći teret bolesti bit će na leđima naše djece i unuka.

{youtube}sJwWbkf8GEU{/youtube}
SVE POČINJE I ZAVRŠAVA U PENTAGONU

Zadržimo se malo na Gofmanovim istraživanjima i iskustvima u radu sa američkom vladom, da bi smo vidjeli kako strašna može biti analogija sa bežičnim komunikacijama. Naime i ionizujuće zračenje i bežični prenos energije danas su okosnica u proizvodnji savremenog naoružanja gde se nuklearne bojeve glave navode na metu sistemom daljinskog upravljanja. Globalno rasporostiranje bežične mreže za prenos energije upravo je dio nekih prekrivenih vojnih projekata.

Džon Vilijam Gofman je bio profesor na Berkliju na odjeljenju za nuklearnu fiziku u medicinu. On je 1940. dokazao za vrijeme spremanja svog doktorata sporu i brzu podložnost fisiji neutrona uranijuma 233. Na zahtev J. Roberta Openhajmera, glavnog Pentagonovog nuklearnog fizičara, Gofman je pomogao da se proizvede plutonijum za "Projekt Menhetn" koji je tada u najvećoj tajnosti radio Pentagon. Openhajmer je bio na čelu projekta. Bio je to program pravljenja prve atomske bombe i rezultirao je i prvom njenom praktičnom primjenom u Hirošimi i Nagaskiju. Posljedice delovanja ovog oružija su onda pažljivo analizirane, i kako ćete videti kasnije, rezultati «malo» izmjenjeni i dotjerani.

Kada je počeo suradnju sa R. Openhajmerom nije postojao ni djelić miligrama plutonijuma tvrdi, doktor Gofman.

Pod pokroviteljstvom američkig Ministarstva za Energiju (DOE), Gofman je kasnije osnovao Odjeljenje za biomedicinska istraživanja gdje je proučavao djelovanje nuklearne radijacije na ljudski organizam. Tako je pratio efekte djelovanja atomskih bombi bačenih u Japanu. Iako su njegova istraživanja pokazala da radijacija može biti izuzetno opasna i u najmanjim dozama, DOE je ove njegove nalaze obezvrijedila.

Doktor Gofman je zaljučio da je jedini zadatak DOE bio da nađe dokaz da je niska doza radijacije bezopasna. Taj njihov cilj je bio "svetinja nad svetinjama i ništa nije smijelo da ih pokoleba". Stvarni učinak jonizujućeg zračenja na ljudsko zdravlje nije ih plašio. Na protiv, po Gofmanu ljudi iz DOE su vjerovali da ako bi javnost na bilo koji način postala sumnjičava prema jonizujućem zračenju i primjeni atomske energije ovo ministarstvo više ne bi postojalo.

I to je bio cilj svih istraživanja koje ova vladina institucija radila. Nikada im nije bio cilj zaštita zdravlja ljudi.

Još jedan zanimljiv podatak Gofman navodi u svojoj knjizi iz 1990.-te: "Radijacija – kancer potaknut izlaganjem malim dozama zračenja" (Radiation- Induced Cancer from Low-Dose Exposure). To su "sitne" modifikacije podataka stvarnih efekata radijacije na ljudski organizam nakon djelovanja atomske bombe u Hirošimi i Nagasakiju. Kao neposredni učesnik Gofman iznosi kako su američka DOE i japansko ministarstvo zdravlja mjenjali vrijednosti unjetog zračenja kako bi dobili rezultat koji su željeli i time prekršili osnovno pravilo u medicinskim istraživanjima koje glasi: nikada ne mjenjajte podatke kada već znate krajnji pokazatelj. Tako su ova istraživanja zaključena sa «nalazom» da oni stanovnici koji su bili udaljeniji od mjesta eksplozije (zero point), i koji su po tome dobili manje doze radijacije, imali su i manju stopu smrtnosti od onih koji su primili jače doze radijacije.

Gofman tvrdi da takav zaključak jednostavno ne stoji jer za njega ne postoje stvarni dokazi. Kakav je to "dokaz" ako se mjenja vrijednost unjetih podataka o primljenim dozama u zavisnosti od rezultata?

Ljudi iz DOE su jednostavno tražili "dokaz" da male doze radijacije nisu opasne i na tome bazirali svoju, kako Gofman kaže, gebelsovsku propagandu. Upravo taj "dokaz" im Gofman nije pružio i 1969. se vratio na univerzitet Berkli. Tu je nastavio sa svojim tvrdnjama da te "male doze" radijacije ni na koji način ne smanjuju rizik od oštećenja ćelije.

Gofman još tvrdi da je nakon ovog istraživanja stvorena lažna baza podataka o djelovanju jonizirajuće radijacije i da je ta baza podataka data kao osnovna mera koja je ušla u sve medicinske udžbenike širom svijeta i na osnovu nje se i danas vrše naučna istraživanja i donose naučni zaključci. Posljedice su katastrofalne, jer se x-zračenjem takozvanim "malim dozama" ubijaju stotine hiljada ljudi godišnje, a da toga liječnici uopšte nisu svjesni.

Ovo je isti arsenal prikriivenja i laži u propagande svrhe kao i priča o korisnom efektu fluora za zube ako se koristi u malim dozama.

Na osnovu čega se izvlači zaključak da su male doze nekog otrova ili zračenja – sigurne?

Po doktoru Gofmanu to dolazi iz čiste teorije ukoliko biološki mehanizam za popravku oštećenih stanica – radi savršeno. Onda male doze toksina i radijacije i oštećenja koja oni izazivaju mogu biti potpuno sanirana.

Stanica u sredini može da se popravi.

Ali, šta ako ovaj mehanizam ne radi savršeno? Postoje oštećenja u DNK materijalu i kromosomima koja su nepopravljiva. I one vrste oštećenja koja su popravljena sa greškom. “Možemo reći da se 50 i 90 posto oštećenja nastalog jonizirajućom radijacijom popravi savršeno. Ono što onda vidimo su ostaci od 10 ili 40 ili 50 posto koja nisu popravljena savršeno”.

“Dokaz da mehanizam za popravak nije perfektan je danas veoma pouzdan. Ali, ono što smo mi tada htjeli da imamo je bio dokaz da li će, kako više idemo ka nižim dozama zračenja (jedan rad ili desti dio reda) to proizvesti rak? Određujući odgovor po standardima epidemiološkim to bi značilo da rak kao bolest obuhvati milione ljudi, i to nismo imali. To je stvriilo prostor za DOE : da kažu “Mi to ne znamo”. Ali ja sam 1986. veoma pažljivo tražio bilo kakvu studiju koja bi bacila svetlo na sva ta važna pitanja. I to sam našao i predstavio Američkom Društvu za Kemiju na skupu u Anhajmu”, kaže doktor Gofman.

Upravo Gofman eksplicitno tvrdi da ne postoji mala doza x-radijacije koja ne može da bude smrtonosna, jer čak samo jedana x-zraka može izazvati cjepanje jezgre stanice i to onda može biti početak raka.

“Jonizujuća radijacija nije kao otrov u određenoj koncentraciji koji razblažujete i razblažujete dok ne dođete do podnošljive doze. Najniža doza jonizujućeg zračenja je jedan nuklerni trag . Vi ne možete imati podjelu doze takve vrste. Ili trag ide kroz nukleus (jezgru) ćelije i utiče na njega ili ne. Zato ja kažem: Koji dokaz mi imamo da se radi o jednom, dva tri ili deset tragova koji su prošli kroz ćeliju?”

“Tako sam iznjevao devet studija o raku koji je proizveden kada smo imali možda 8 ili 10 tragova po stanici. Četriri su uključivale nastanak raka dojke. Dakle, niko nije mogao da kaže da mi nismo znali za te efekte”, napisao je u svojoj knjizi doktor Gofman.

“DOE nikada nije opovrgnulo tu evidenciju. Oni su to jednostavno ignorirali jer im je smetala. Zato možemo reći: ne postoje sigurne doze radijacije. Ne postoji sigurnosni prag. Ako se ovo zna, onda svako odobravanje zračenja je odobravanje da se izvrši ubojstvo”.

Danas se rendgen aparati i x-zračenje sa malim i bezbednim dozama zračenje primjenjuju u medicinskoj dijagnostici masovno i svakodnevno. I javnost se uvjerava da je to sigurno. Teško je danas naći gradskog čovjeka koji nije bio pod rendgen aparatom.

Drugi “biser” američkog Ministarstva za energiju (DOE) je bila ideja da se x-valovi uspore

prilikom prolaska kroz organizam. Smatrali su da time ćeliji ne bi odjednom nanjeli oštećenje. Za Gofmana je ova ideja dokaz potpunog nerazumevanja principa delovanja x-zraka jer dovoljno je za izazivanje raka da samo jedana zraka prođe kroz ćeliju, da trag nakon tog prolaska postoji ili ne postoji. Ako zraka prođe on postoji i savim je nebitno da li je to bilo usporeno. "Ovo je besmislica, ali su ovakve besmislice ušle u medicinske udžbenike".

Zašto??

Sastavio: Velimir Gašparić

Članak prenesen sa: <http://2012-transformacijasvijesti.com>

Ovdje može biti Vaša reklama

—
—
—